

De studerendes stemme

Performances med mening

– min erfaring med Sortsyn

Karoline Amaryllis Forshei Nielsen

Studerende ved Musikterapiuddannelsen på Aalborg Universitet.

Karolineamaryllis@gmail.com

Instagram: @sortsyn_sortsyn_sortsyn

Mit navn er Karoline Amaryllis Forshei Nielsen, jeg er 24 år og går på 10. semester på Musikterapiuddannelsen. I denne artikel vil jeg dele mine erfaringer med at deltage i kunstneriske projekter ved siden af studiet. Under min uddannelse har jeg engageret mig i en række musikalske projekter, herunder mit eget artistprojekt, "Karoline Amaryllis", som jeg har deltaget i Band Battle 2023 og spillet flere koncerter med. Jeg har desuden været involveret i sangskrivningsprojekter på Den Sociale Café Hjerterummet og deltaget i Kompetencecenter for Rytmisk Musik Aalborg (KORMA)'s projekt Livsværker. Derudover har jeg været korsanger for flere artister, deltaget i Mutation Week (en festival for upcoming kunstnere: www.mutationweek.dk) og en række andre workshops for udøvende musikere og kunstnere.

I 2024 blev jeg inviteret til at deltage i gruppen Sortsyn. Denne artikel handler om mine erfaringer med at være med i Sortsyn, og hvordan jeg har brugt mine kompetencer fra musikterapistudiet i projektet.

Sortsyn – et kunstnerisk og samfundsrelevant projekt

Sortsyn er et interdisciplinært samarbejde mellem seks medlemmer: Lasse Fischer (performancekunstner, forfatter og projektleder), Brett Tootle (guitarist og komponist), Emil Heftholm (rapper, producer og komponist), Frederik Melving Vigil Hansen (lydkunstner), Jesper Thiemer (lyskunstner, stagedesigner og VJ) og mig selv (sangskriver, vokalist, pianist og musikerterapeut). Sammen skaber vi performances, hvor vi kombinerer semi-improviseret musik, billedkunst, lydkunst, lyskunst og litteratur. Vores performances kredser om aktuelle og presserende samfundsmæssige problematikker som online radikalisering, angst, ensomhed, depression og fremtidsfrygt. Vores mål er at adressere disse emner på en måde, der kan hjælpe unge og samtidig nedbryde tabuer og misinformation. Vores optrædener er ofte efterfulgt af talks og workshops, hvor vi, i samarbejde med organisationer som DepressionsForeningen og Den Grønne Ungdomsbevægelse, giver publikum mulighed for at tale om deres erfaringer og oplevelser og skabe en refleksion over temaerne i vores værker.

Fra idé til performance – vores arbejdsproces

Vores proces begynder som regel med at projektleder og forfatter, Lasse Fischer, introducerer det emne, som værket skal handle om. Et af de værker vi har arbejdet med hedder "Fremtidsfrygt". I forberedelsen til den performance afholdt vi en gruppesamtale med Den Grønne Ungdomsbevægelse for at få en dybere forståelse af emnet. Vi delte vores egne erfaringer og skrev egne individuelle refleksioner ned, som vi senere brugte i den kunstneriske proces. Løbende udarbejdede forfatter Lasse Fischer en tekst ud fra de nedskrevne refleksioner fra de adspurgte unge samt projektets kunstnere, en tekst som blev værkets holdepunkt. Vi snakkede om tekstens form, og hvordan vi som musikere og lydkunstner kunne fremhæve og forstærke tekstens budskab. Dernæst læste

projektlederen teksten højt nogle gange, imens vi arbejdede improvisatorisk med musikken. Vi eksperimenterede med lyde, afprøvede forskellige dynamikker og følelsesmæssige udtryk, justerede vores samspil og skabte på den måde en lydkulisse, der forstærkede tekstens stemning. Dette er en tilgang, der kræver, at vi er enormt opmærksomme på hinanden, og lytter til hinandens musikalske udtryk. Vi anvender ofte grafiske notationer og skitser, som hjælper os med at huske værket's opbygning. Vi har lært, hvor vigtigt, det er at tage pauser fra arbejdet med værkerne, da vi dykker dybt ned i svære emner. Mange af os har personlige relationer til de temaer, vi bearbejder, og det er derfor vigtigt at vi passer på os selv og hinanden – både under skabelsesprocessen og når vi optræder for publikum.

Brugen af mine musikterapeutiske redskaber i Sortsyn

Sortsyn er et enormt givende projekt for mig at være med i, da det harmonerer med min ambition om at bruge musik til at hjælpe andre mennesker og sætte fokus på vigtige samfundsemner. Netop dette ønske var også en stor del af min motivation for at søge ind på musikterapiuddannelsen. Min musikterapeutiske baggrund har vist sig at være en stor fordel i dette projekt. Evnen til at improvisere forskellige følelser og skabe stemninger gennem musik er essentiel, når vi arbejder med at skabe lydkulisser til Lasse Fischers tekster. Musikterapistudiet har givet mig en dybere forståelse af, hvordan musik kan facilitere refleksion og følelsesmæssig bearbejdning.

At være en del af Sortsyn har givet mig en værdifuld indsigt i, hvordan forskellige mennesker tager imod kunst og musik, som jeg

tænker kommer til at gavne mit fremtidige virke som musikterapeut. Samtalerne vi har med publikum efter en performance, åbner for en spændende refleksion over temaerne. Mange genkender sig selv i de problematikker, vi tager op, og deler deres oplevelser med os. Eksempelvis fortalte en deltager engang, at vores performance hjalp dem til at forstå sig selv bedre, og blev springbrættet til at søge mere hjælp. En anden fortalte, at de ønskede at deres pårørende havde set performance, fordi det kunne være så svært at forklare, hvordan de havde det kun med ord. I disse samtaler trækker jeg også på mine musikterapeutiske kompetencer til at skabe et trykt rum, hvor folk kan sætte ord på deres oplevelser. Selvom det ikke er terapi, er vi meget bevidste om vores etiske ansvar, når vi arbejder med så følsomme emner. Derfor er vi opmærksomme på at "tage folk i hånden", så de ikke går hjem med tunge følelser uden støtte. Vi har flere performances planlagt i 2025, blandt andet på Kulturmødet Mors, og jeg ser frem til at fortsætte arbejdet med Sortsyn. Det er en unik mulighed for at forene mine musikalske og musikterapeutiske interesser og bruge kunsten til at skabe dialog, indsigt og forandring.

Det er ikke bare det at være alene, der udgør ensomheden. Det er fornemmelsen af, at der bliver længere mellem stolene rundt om bordet. Det er afstanden mellem dig og dem du holder af, der vokser sig større, selvom I er sammen. Du sidder og blinker, mens de glider længere væk fra dig i lokalet. Og selvom du smiler over en øl og griner med, så er der intet af det, der sker omkring dig, der bundfælder sig. Du bliver aldrig mæt.

Efter hver gang I ses, er du stadig så underlig tom - og du ved, det ikke plejer at være sådan. Og så holder du op med at bidrage, holder op med at række ud, ikke ud af nogen ond vilje, men fordi det ikke synes at hjælpe nogen noget.

Selskabet bliver en pinefuld påmindelse om, hvad du ikke længere føler. De fleste dage foretrækker du at sidde på kanten af sengen og stirre ned på dine fødder frem for at samle telefonen op og skrive til en veninde. Du skulle også lige have klippet tånegle.

Udklip fra værket "Depression, angst og ensomhed", skrevet af Lasse Fischer. I april 2025 er en liveoptagelse af værket udgivet på Youtube (youtube.com/@sortsyn)